Studija konteksta fakulteta

Idejno rešenje razvijeno je na osnovu studije sprata Arhitektonskog fakulteta, sa fokusom na aulu. Analizirani su frekvencija korisnika, načini zadržavanja i dnevne putanje kretanja između učionica, radnih prostora i drugih sadržaja. Cilj analize bio je da se utvrdi gde je moguće uvesti mobilijar i koje aktivnosti on treba da podrži.

Kao pogodne pozicije prepoznata su ostrva između različitih tokova kretanja. To su mesta na kojima se otvara mogućnost za predah unutar inače intenzivno korišćenog prostora. Njihov značaj proizlazi iz odnosa prema okolnim putanjama: dovoljno su izdvojena za zadržavanje, a istovremeno pripadaju zajedničkom prostoru sprata.

Uvođenje mobilijara menja način korišćenja ovih pozicija. Mogućnost sedenja ili rada podstiče okupljanje i uspostavlja nove odnose između prolaska i boravka. Postojeći kontekst zato predstavlja polazište intervencije, ali se njenim delovanjem i sam menja. Ova uzajamna veza bila je važna za dalju razradu rešenja.

Odgovor na probleme i potrebe

Osnovni problem predmetnog prostora jeste nedostatak mesta za neformalnu interakciju i odmor studenata između svakodnevnih obaveza. Potrebno je omogućiti boravak koji obuhvata razgovor, kratkotrajni rad i predah, uz neposrednu dostupnost površina za odlaganje. Projektantski zadatak zato je postavljen kroz tri povezane potrebe: sedenje, rad i odlaganje.

Studija kolektivnih prostora velikih evropskih škola arhitekture pokazala je različite načine na koje prostori za rad i proširene komunikacije prihvataju ove aktivnosti. Posebno je razmatran odnos mobilijara prema zajedničkom prostoru, odnosno mogućnost da isti sklop podrži više načina korišćenja.

Na osnovu toga usvojen je hibridni pristup. Tri namene objedinjene su kroz sistem istovetnih elemenata koji ujedno predstavljaju njegove module. Njihovim kombinovanjem nastaju površine za sedenje, rad i odlaganje, bez potrebe da se svaka funkcija rešava zasebnim tipom mobilijara. Time se postiže oblikovna usklađenost različitih sklopova i omogućava njihovo prilagođavanje konkretnim pozicijama na spratu.

Pristup generisanju modula

Modul je razvijan prema antropometrijskim merama i odnosima potrebnim za predviđene aktivnosti. Polazne dimenzije od 40, 80 i 125 cm uspostavljaju osnovne visinske odnose sistema, pri čemu su 40 cm visina sedenja, a 80 cm visina radne površine. Dimenzionisanje je povezano sa orijentacijom modula, tako da isti element u različitim položajima učestvuje u formiranju različitih funkcionalnih sklopova.

Razvoj forme podrazumevao je istovremeno razmatranje pojedinačnog elementa i njegovog odnosa prema drugim modulima. Pored komfora korisnika, bilo je potrebno uskladiti mogućnosti povezivanja i dimenzije površina koje nastaju njihovim kombinovanjem.

Osnovni kriterijum modularnosti bio je broj upotrebljivih konfiguracija koje se mogu dobiti ponavljanjem istog elementa. Zbog toga je geometrija prototipa razmatrana kroz promenu orijentacije, spajanje i nizanje. Namena se određuje odnosom modula unutar sklopa, čime jedan konstruktivni princip postaje osnova za više tipova mobilijara.

Konfiguracije

Predviđene konfiguracije obuhvataju klupu bez naslona, klupu sa naslonom, klupu povezanu sa stolom i samostalni visoki sto. Svaka od njih odgovara drugačijem načinu boravka: od kratkog zadržavanja i odmora do razgovora ili rada. Kombinacija klupe i stola omogućava da se sedenje i rad odvijaju unutar istog sklopa, dok visoki sto uvodi mogućnost korišćenja u stojećem položaju.

Odlaganje se ostvaruje različitim konfiguracijama polica. Njihovi gabariti mogu se prilagođavati raspoloživom prostoru i potrebama korisnika, kroz promenu broja i rasporeda modula. Isti princip omogućava i formiranje klupa različitih dužina.

Konfiguracije se biraju prema karakteristikama identifikovanih pozicija: raspoloživoj površini, odnosu prema komunikacijama i aktivnostima koje je potrebno podržati. Sistem zato omogućava više rešenja u okviru iste prostorne celine. Prikazane varijante predstavljaju osnovne mogućnosti kombinovanja, dok modularna struktura ostavlja prostor za dalje sklapanje prema konkretnim potrebama i gabaritima.

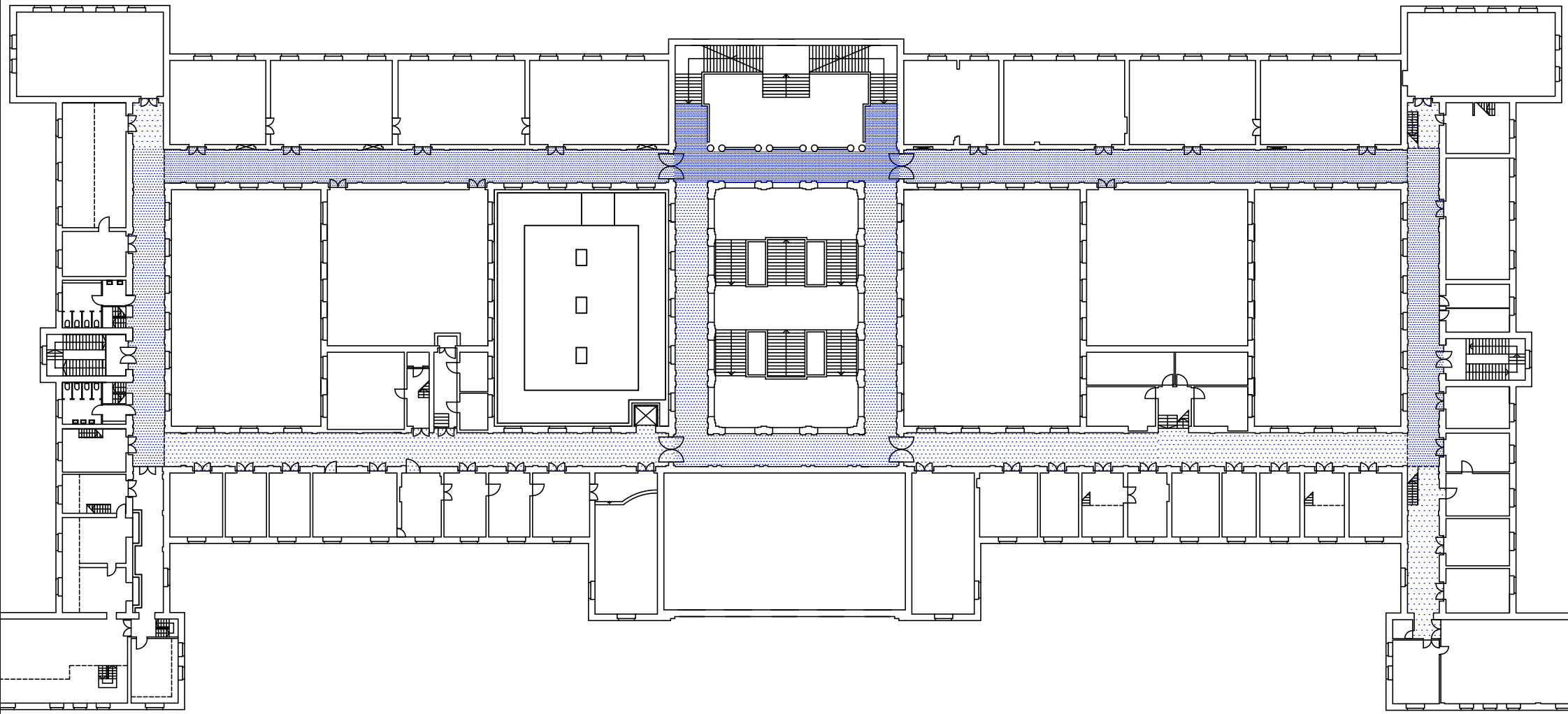
Materijalizacija

Izbor materijala zasniva se na razlikovanju tri zahteva: nosive konstrukcije, udobne površine za sedenje i krute površine za rad i odlaganje. Hibridnost namena ostvarena je ograničenim brojem materijala, sa jasno određenom ulogom svakog od njih. Za rad i odlaganje potrebne su ravne, stabilne površine, dok sedenju pogoduje izvesna elastičnost neposrednog oslonca.

Skelet čine metalni profili odabrani prema konstruktivnim zahtevima sklopa. Spojevi su detaljno razrađeni i ostavljeni vidljivim, tako da način sastavljanja ostaje prepoznatljiv, bez vizuelnog opterećivanja forme.

Pošto sedenje zauzima važno mesto u upotrebi mobilijara, posebna pažnja posvećena je kontaktnoj površini. Predviđene su široke gurtne, isprepletene i zategnute unutar metalnog okvira. Preplet obezbeđuje oslonac, a elastičnost materijala omogućava prilagođavanje opterećenju i udobnost pri sedenju.

Površine stolova i polica rešene su pločastim materijalom, obojenim u akcentnu boju. Njome se u pretežno neutralan ambijent fakulteta uvodi jasno prepoznatljiv element, dok se različite konfiguracije povezuju u isti oblikovni sistem.

0%

100%

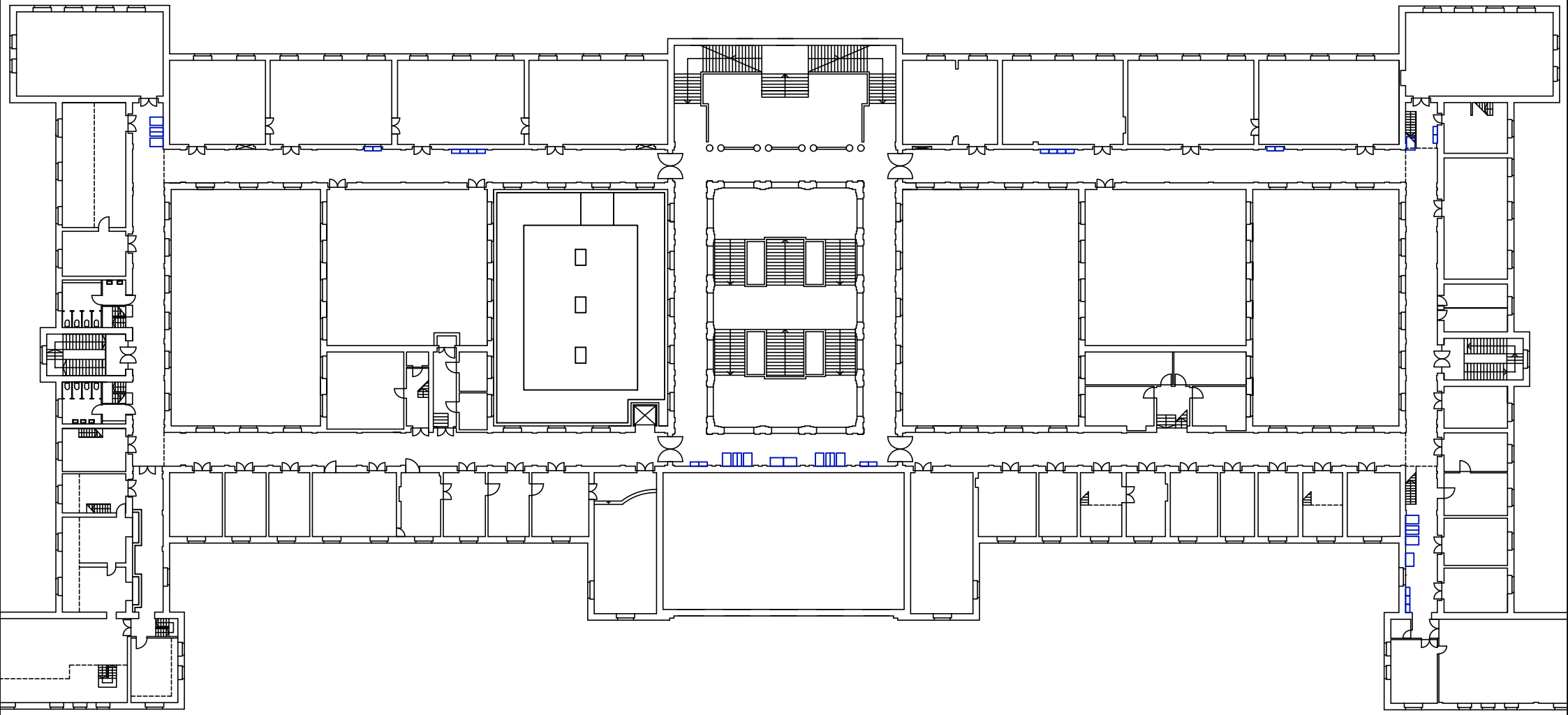
PROSTORNI PROTOTIP

CRTEŽ:

R 1:500

ANALIZA PROTOČNOSTI HODNIKA

001

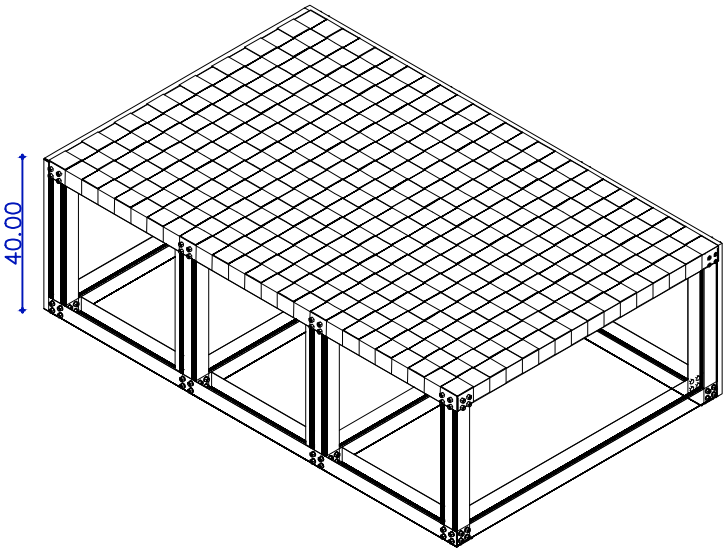

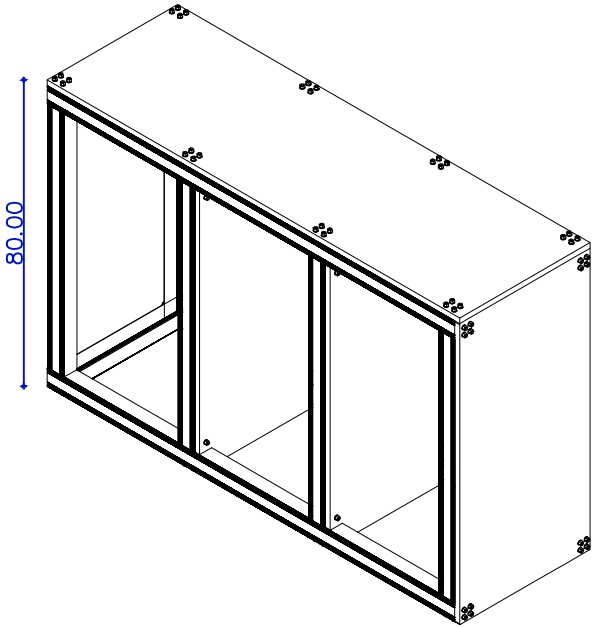
PROSTORNI PROTOTIP

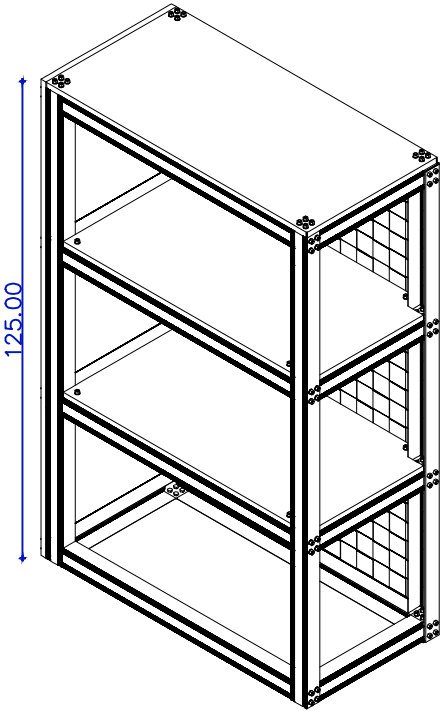
CRTEŽ:

R 1:500
SITUACIJA

002

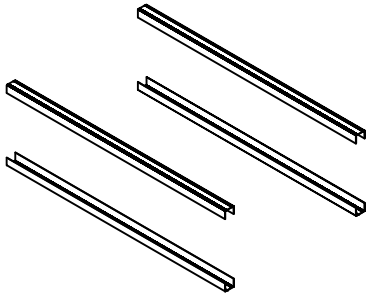
PROSTORNI PROTOTIP

CRTEŽ:

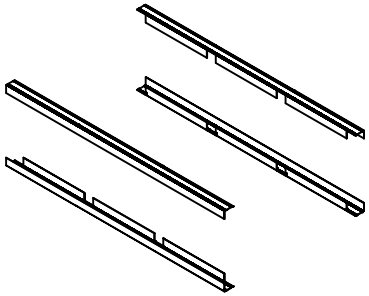
R1:20
ORIJENTACIJA MODULA

003

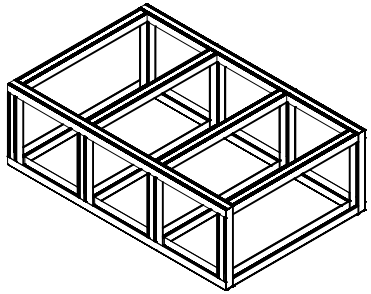
01

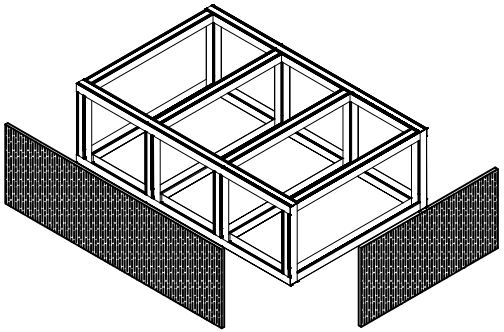
02

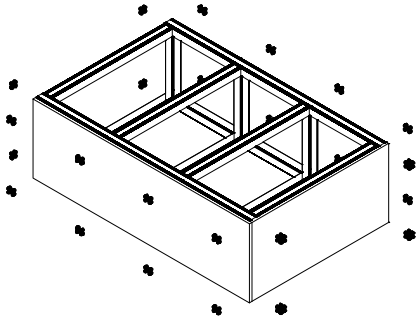
03

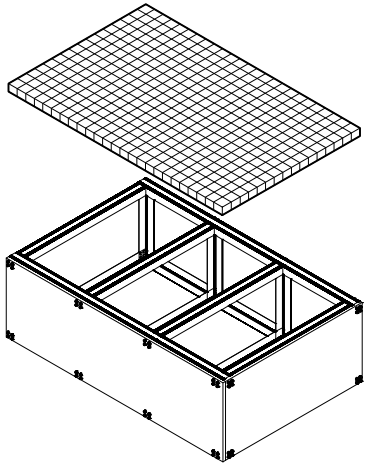
04

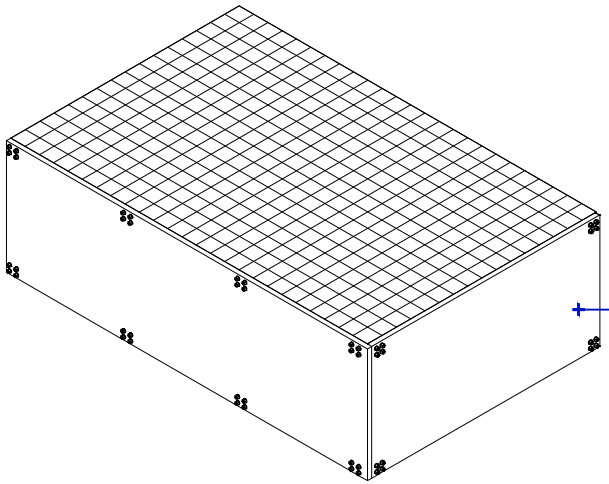
05

06

07

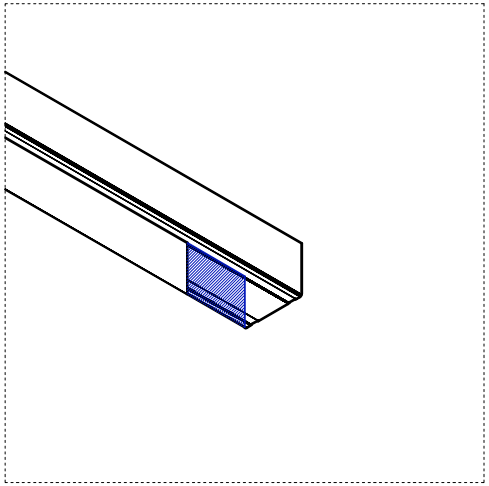
SKLOPLJEN MODUL

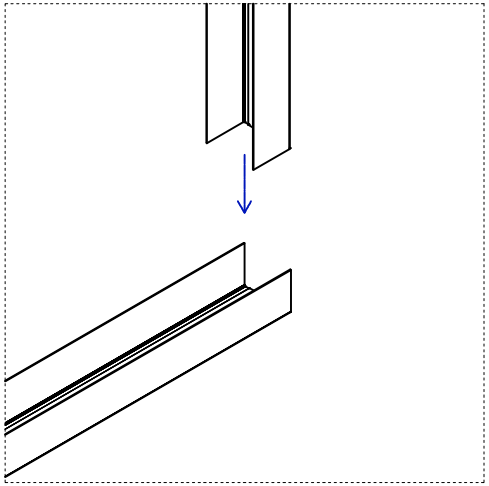
PROSTORNI PROTOTIP

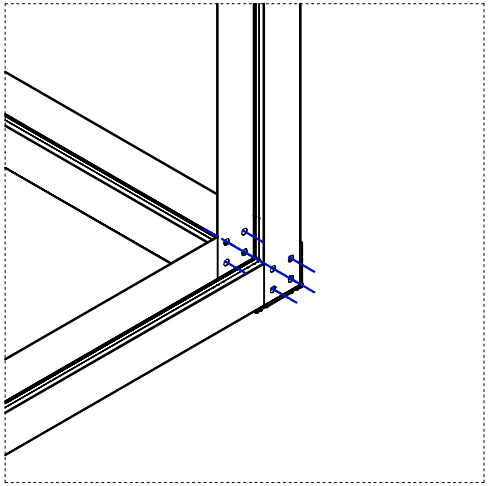
CRTEŽ:

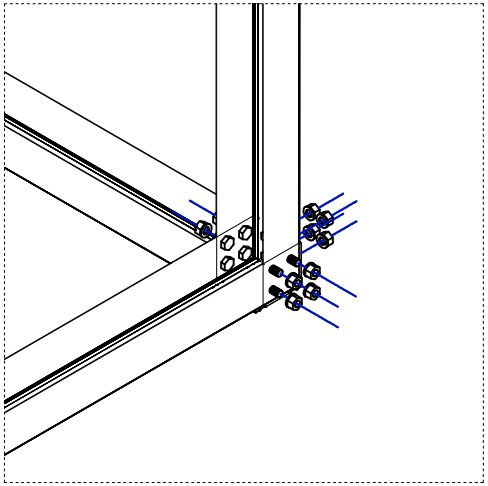
UPUTSTVO ZA SKLAPANJE

004

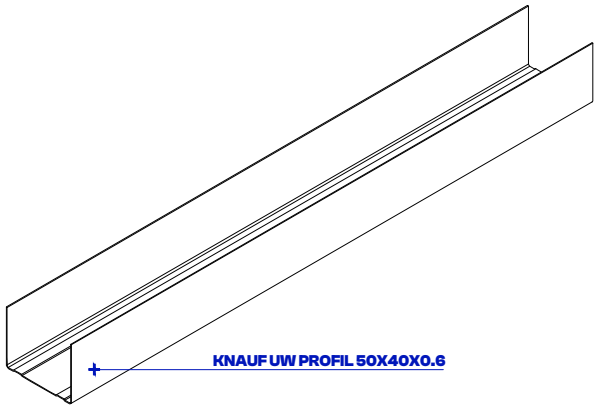

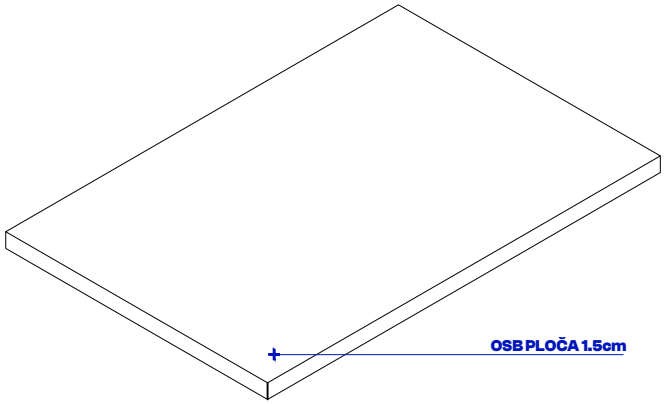
PROSTORNI PROTOTIP

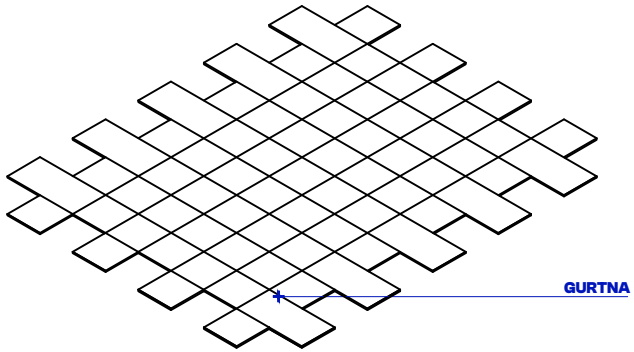
CRTEŽ:

DETALJ SKLAPANJA

005

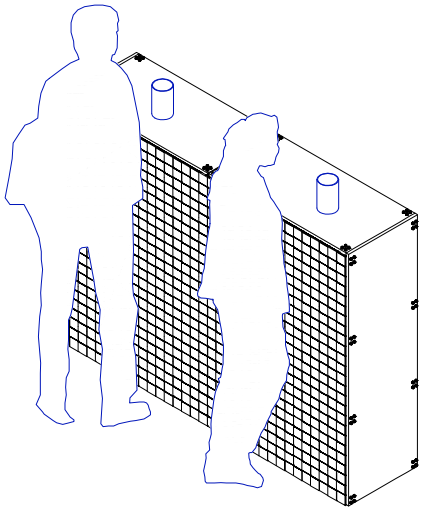
PROSTORNI PROTOTIP

CRTEŽ:

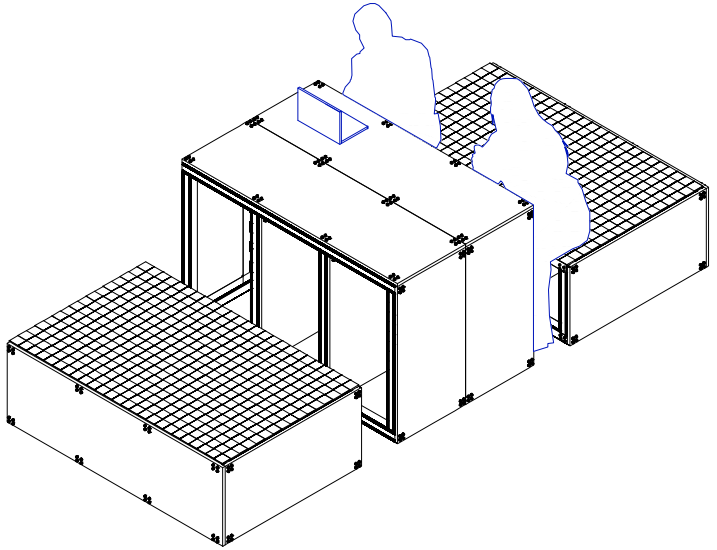
OSNOVNI MATERIJALI

006

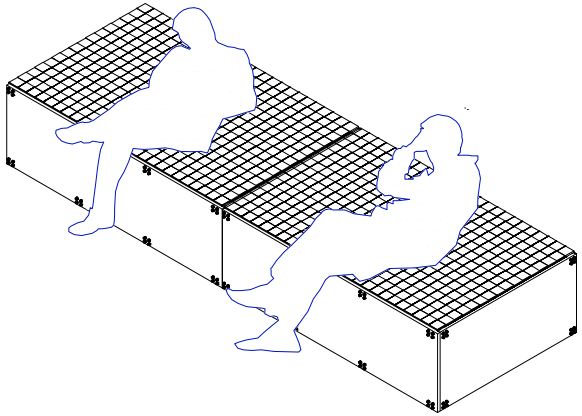
01 ŠANK STO

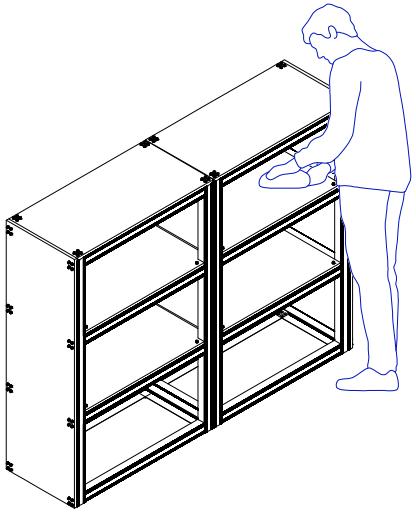
02 GRUPNI RAD

03 ODMOR

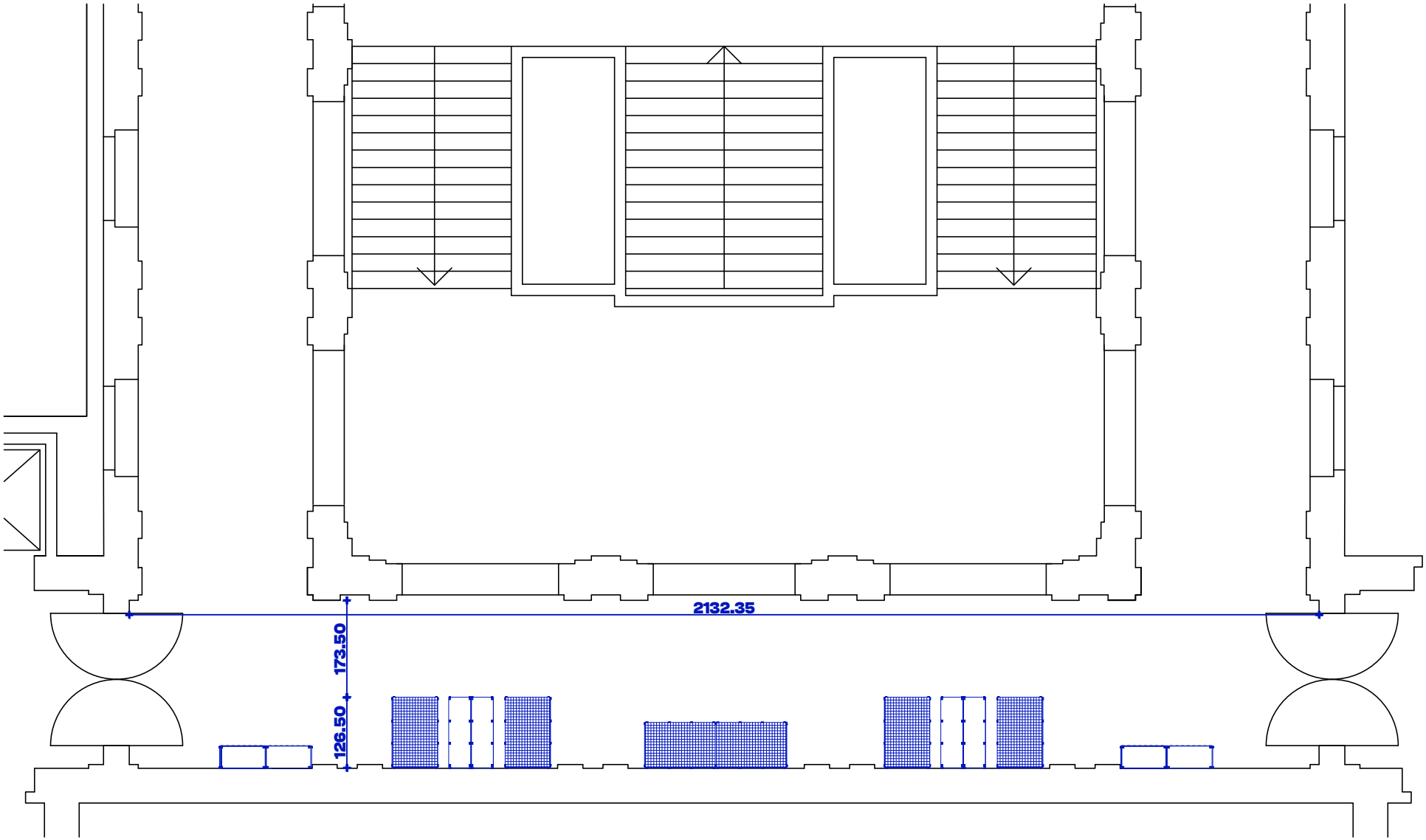
04 ODLAGANJE

PROSTORNI PROTOTIP

CRTEŽ:

DIJAGRAM MOGUĆIH KONFIGURACIJA

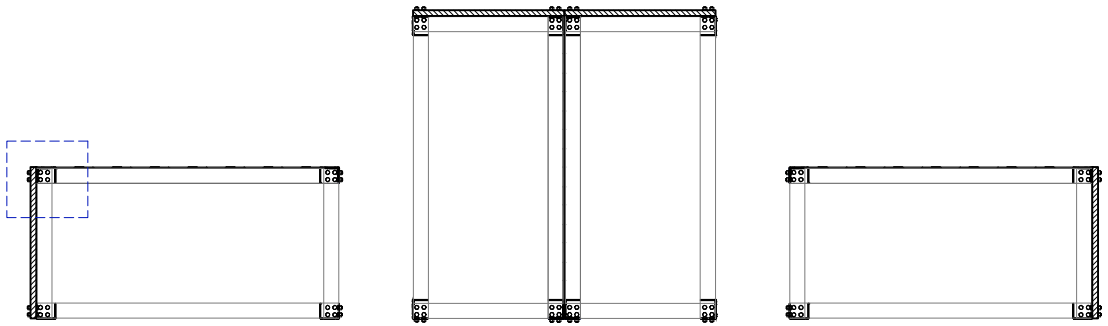
PROSTORNI PROTOTIP

CRTEŽ:

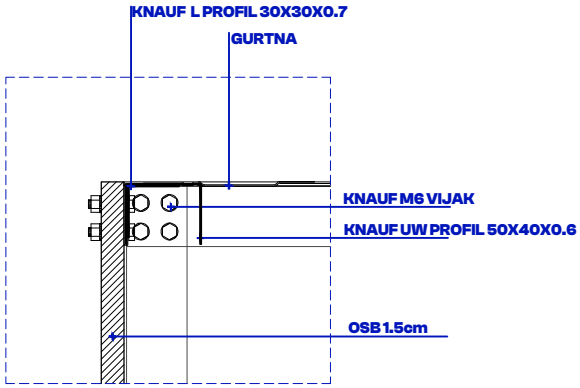
R1:100
SEGMENT OSNOVE

008

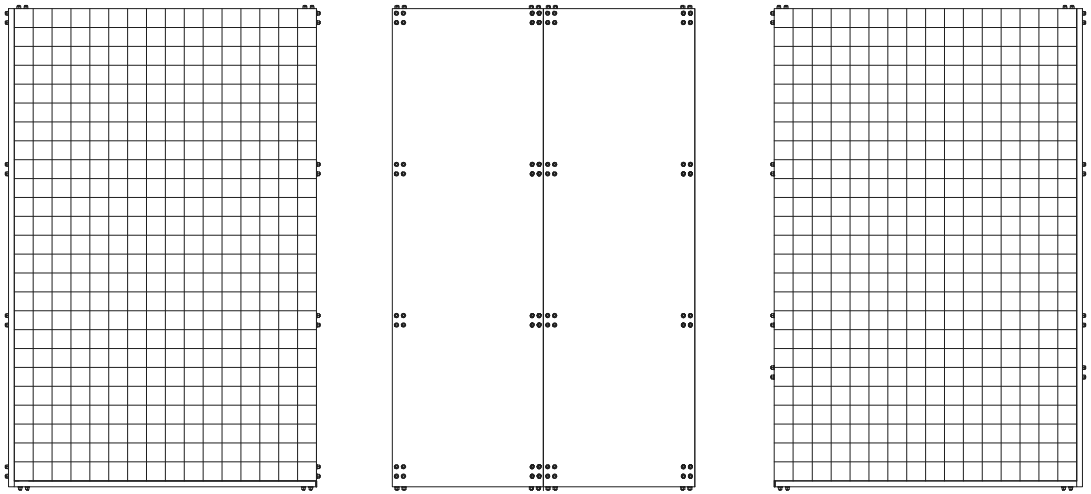
PRESEK

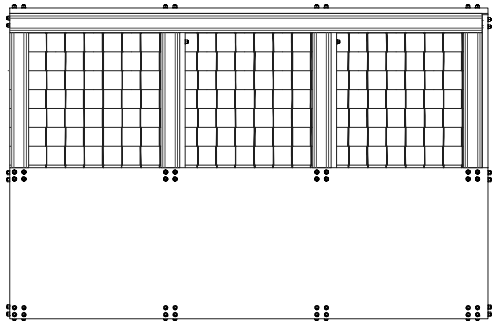
DETALJ SPOJA

OSNOVA

IZGLED

PROSTORNI PROTOTIP

CRTEŽ:

R1:5 R1:20
DETALJI SKLOPA

009

